

Bijlage 17 – Muziek, Verhalen, Groep 3-4

3 korte fragmenten uit de verhalen van Foeksia de mini-heks

Verhaal, fragment 1

Kwark de tovenaar is ziek. Hij ligt te kreunen in bed onder een stapel dekens. Zijn neus is rood en zijn ogen tranen. Zijn gezicht is dik en bleek. "Papa, wat is er met je aan de hand?" vraagt Foeksia bezorgd. "Ik..." Zegt de tovenaar, "ik ben ha-haaa....tsjoe!" Hij niest zo hard, dat de dekens omhoog vliegen. "Ziek! besluit Kwark. "En ik heb ook nog kiespijn." "Arme papa," zegt Foeksia. Snotterend zakt Kwark achterover in de kussens. "Kun je jezelf niet beter toveren?" vraagt Foeksia. "Kan niet," kucht Kwark. "Als ik ziek ben, kan ik niet toveren. Hatsjoe! "O, o, hoe moet dat nou?" zucht Foeksia.

(Dit is het begin van het verhaal: "Mensen in het bos")

Verhaal, fragment 2

"In een mum van tijd is Foeksia terug. "Papa, papa, ze gaan ons bos platmaken!" roept ze. Ze vliegt door het raam naar binnen. Kwark schiet overeind uit zijn stoel. "Wat zeg je?" "Mensen met ijzeren monsters trekken bomen uit de grond en maken alles plat." De tovenaar stampet met zijn houten been op de grond. "Dacht ik het niet: mensen! Die denken dat ze zomaar bossen mogen vernielen." Hij grijpt zijn hoed van de kapstok en drukt hem op zijn hoofd. Kwark is woedend. Zo woedend, dat er een kleine zwarte wolk boven zijn hoofd verschijnt. Er schieten bliksempjes uit. Stampend loopt de tovenaar de deur uit.

(Dit is een fragment uit het verhaal: "Een grote toverkunst")

Verhaal, fragment 3

"Ik weet al wat er is. De boom zegt dat hij geen zin heeft. Elk jaar hangt hij vol met appels. Hij wil nu eens een keer iets anders". "Wat dan?" vraagt Tommie. "Peren," zegt Foeksia. Tommie begint te lachen. "Dat kan toch niet. Een appelboom heeft toch geen peren."

Bijlage 17 – Muziek, Verhalen, Groep 3-4

“Maar hij wil het heel graag”, zegt Foeksia. “Zal ik hem helpen?” “Kun je dat dan?” Foeksia knikt. “Let maar op.” Ze gaat staan op de tak. Met haar handen tekent ze vreemde kringen in de lucht. Zachtjes zegt ze een toverspreuk op. “Ik zie niks,” zegt Tommie. “Ssst, wacht maar af,” zegt Foeksia. Er gaat een trilling door de boom. De takken bewegen even en schudden op en neer. Tommie ziet hoe er overal kleine peertjes aan de takken groeien. Ze worden steeds groter, tot het flinke peren zijn. Tommie klapt in zijn handen. “Wat goed, Foeksia. Ik zal mama halen. Wat zal ze blij zijn!”

(Dit is een fragment uit het verhaal: “De appelboom”)

